

Publicerad 2016-02-23 19:38 av Algotezza

Bidrag till Skrivas novelltävling - inget pris

Den nakna sanningen - om familjen

Jag har alltid älskat skrivhäften med blanka svarta pärmar och mörkblå linjer att skriva i dem med en Mont Blanc för 5000 med blått Pelikan-bläck.

I höstas köpte jag ett exemplar i en liten pappershandel i Lund för 30 kronor. En man i 70-årsåldern driver den. Han har bara öppettid ett par timmar om dagen. Det går bara att betala kontant där. Jag hade kunnat köpa ett fyra gånger så stort block för samma summa i billighetsaffären Tiger. Men jag ville ha just det här häftet.

Jag skulle använda mitt svarta häfte för skriva ned sanningen om min familj, min uppväxtfamilj. Den nakna sanningen och ingenting annat än. Om min far, den av alla älskade provinsialläkaren som var en tyrann hemma, Hemmets Hitler, min mot alla alltid lika vänliga men mot min far ständigt undfallande mor. Och om min storebror – räddaren i nöden. Så länge han höll ut. En dag var han borta.

Jag ville berätta vår historia för att hedra hans minne, berätta så sanningsenligt jag bara kunde.

Jag satte mig ner en grå och dyster helg i slutet av november, öppnade skrivhäftet med reservoarpennan i hand, förväntansfull. Ett heligt ögonblick. Nu var stunden inne. Nu var tiden mogen.

”Familjen jag växte upp i avvek påtagligt från den jag själv var med om att skapa. Åtminstone hoppas jag det. Min uppväxt präglades av min dominante och grymme far, Hemmets Hitler, kallade min bror och jag honom. Mor var en blid och blek liten skugga vid jämförelse. Risker finns att jag gått varvet runt i mitt avståndstagande och inför mina barn är lika tyrannisk som min far.

Aga var visserligen förbjuden på 60-talet men Vår Fader använde ofta den metoden – med motiveringen: ’För er egen skull, pojkar. En dag kommer ni att tacka mig!’ Min äldre bror rådde oftare ut för denna s.k. uppfostringsmetod än jag, för Vår Fader anade vem som var ledaren av oss, eller ’Ormens huvud”’ som han sade. Det gällde att krossa detta snabbt och effektivt. Ormen hade dock en fantastisk självläkningsförmåga och kom alltid tillbaka med förnyad styrka.

Vår Fader såg sig säkert som en god och rättvis gestalt, en gammaltestamentlig patriark. Han strödde gärna bibelcitater omkring sig varför ateism tidigt blev mitt naturliga val.

Det fanns dock en hel del som undgick hans argusögon. Min bror och jag hade annekterat ett förfallet ödetorp i den halländska skogen där vi planerade våra projekt, som vi skulle säga idag. Vår Fader kallade dessa för ’hyss och rackartyg’ när han var på gott humör och ’sattyg och djävulens påfund’; när mörka moln förmörkade hans blick. Satan skulle knäckas. Till slut lyckades Vår Fader.”

Jag lade ifrån mig pennan och läste igenom de få sidorna. Det var inte mycket jag fått på pränt och det var mycket svårare än jag trodde. Det var blod som flöt på sidorna, under ytan. Mina tårar löste upp bläcket.

Värst var det att läsa: ”Till slut lyckades Vår Fader.” För det var ju så, vi överlevde tillsammans, min bror och jag. Men det är bara jag som fyllt 60. Och 30, 40 och 50.

Texten var ofärdig. Det var mycket kvar att skriva. Hur skulle jag klara det? Jag kunde inte fortsätta samma kväll för min hustru och jag måste förbereda oss för en resa till Köpenhamn i syfte att föra i land vårt senaste projekt, vår unika pensionsförsäkring. Precis inom lagens ramar kan man säga.

Den presumtiva texten var väl aldrig tänkt att publiceras men om jag fann att den hade allmänt intresse skulle jag kanske låta göra det. Kanske skicka den till något novellmagasin. Det skulle kännas officiellt och att ta berättelsen på allvar. Annars på min blogg som jag kallade ”Texter ur tiden”.

Jag fick tyvärr ingen ny möjlighet att slutföra projektet när problem med den s.k. pensionsförsäkringen tillstötte. Jag kunde inte sitta och vara nostalgisk när verkligheten pockade på min uppmärksamhet.

För övrigt har min syster skrivit den här texten. Hon var enda barnet.

Nu ler Syster.

Jag har dock alltid älskat skrivböcker med blanka svarta pärmar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Algotezza med Poeter.se id #2040 innehar upphovsrätten